

Art Nuvo

Art Nouveau

(francuski: Nova umetnost)

Reakcija na istoricizam, akademizam i eklekticizam zadnjih decenija 19. veka;

Inspirisan prirodom;

Zakrivljene linije, biomorfna stilizacija i ornament;

Najviše se vezuje za primenjene umetnosti;

Cilj je bio ulepšati industrijsku proizvodnju, spojiti umetnost i zanat;

Novi materijalu su gvožđe i staklo.

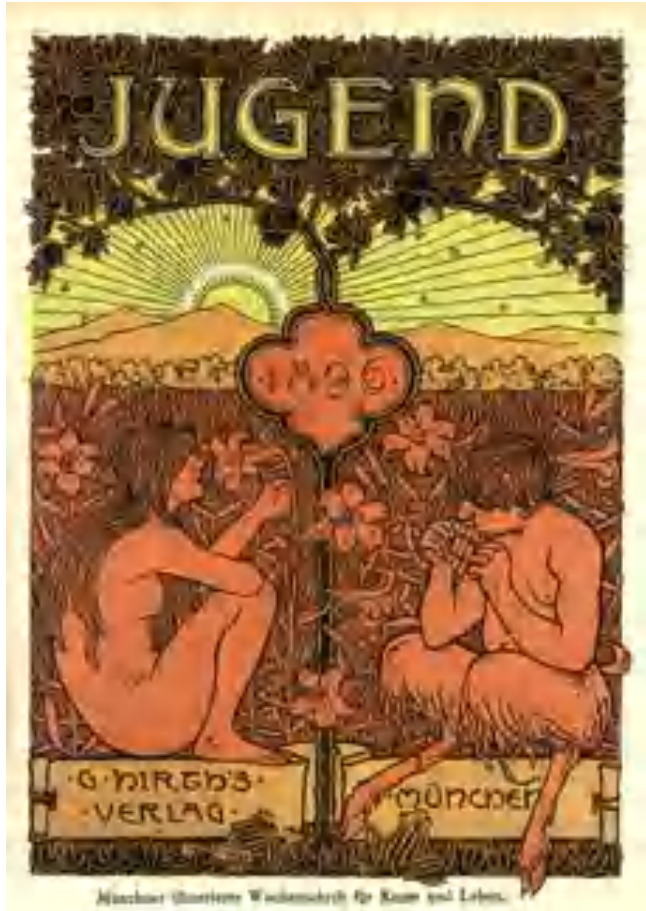
Težnja ka totalnom umetničkom delu (Gesamtkunstwerk).

Art Nuvo

U pojedinim zemljama se različito nazivao:

- U Francuskoj Art Nuvo
- u Nemačkoj Jugendstil,
- u Italiji Floreale ili Liberti,
- u Velikoj Britaniji Modern Style,
- u Španiji Modernism,
- u Belgiji stil Coup de fuet ili Velde stil,
- u Austriji - "Secesija" (Sezession).

Poznat je još i kao Stil krivih linija, Stil kraja veka (fin-de-siècle) i Stil 1900.

Art Nuvo

Art Nouveau u Francuskoj je započeo oko 1880. i doživio vrhunac početkom 20. veka, tačnije od 1892-1902.

Nazvan je po prodavnici Maison de l'Art Nouveau (francuski: Dom nove umetnosti) u Parizu vlasnika Siegfrida Binga, uvoznika japanske i azijske umetnosti, sa predmetima dizajniranim u novom stilu.

Enterijer je dizajnirao Anri Van Der Velde, belgijski arhitekt.

Art Nuvo

Bing nudi veliki izbor dela primenjenih umetnosti, od tkanina Viliama Morisa, stakla Louis Comfort Tiffanija, nameštaj Ežena Galijara, nakit, slike, keramiku i vitraž.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hotel Tassel , Brisel, 1893-94

Belgijski arhitekt i dizajner; jedan od prvih i vodećih umetnika secesije. On je prvi odbacio istoricizam u arhitekturi i prihvatio upotrebu novih materijala, čime je udario temelje za modernu arhitekturu. Njegov Hôtel Tassel u Bruxellesu iz 1892-93. godine je bio prvo delo na kojemu je Horta primenio bogatu dekoraciju biljnih oblika i time spojio dekorativne umetnosti i arhitekturu što je snažno utjecalo na Hectora Guimarda koji je ovaj stil proneo Francuskom i dalje.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hotel Tassel , Brisel, 1893-94

Hotel Tassel (francuski: Hotel Tassel, Holandski: hotel Tassel) je kuća koju je izgradio Victor Horta u Briselu za belgijskog naučnika i profesora Emila Tassel 1893-94. Obično se smatra prvom Art Nouveau zgradom, zbog svog inovativnog plana i i upotrebe materijala i dekoracije. Zajedno sa još tri gradske kuća Victora Horte, uključujući i njegovu vlastitu kuće i atelje, stavljen je stavljen pod zaštitu UNESCO-a 2000. godine.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hotel Tassel , Brisel, 1893-94

Revolucionarna u formi i strukturi;

Novine u planu osnove: umesto koridorskog sistema, koji je bio standardan u Belgiji toga vremena, on je izradio oktagonalno predvorje sa širokim stepeništem, sa kog se prilazi sobama na različitim nivoima; prekinuta je tradicija jednakog rasporeda prostorija svih spratova. Osnova je simetrična.

Prva kuća gde je korišćeno liveno gvožđe i kao strukturalni i dekorativni materijal

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hotel Tassel , Brisel, 1893-94

Revolucionarna u formi i strukturi;

Novine u planu osnove: umesto koridorskog sistema, koji je bio standardan u Belgiji toga vremena, on je izradio oktagonalno predvorje sa širokim stepeništem, sa kog se prilazi sobama na različitim nivoima; prekinuta je tradicija jednakog rasporeda prostorija svih spratova. Osnova je simetrična.

Prva kuća gde je korišćeno liveno gvožđe i kao strukturalni i dekorativni materijal

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hortina kuća i atelje, Brisel,
1898.

Danas se u ovim kućama
nalazi muzej Horte.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hortina kuća i atelje, Brisel,
1898.

Danas se u ovim kućama
nalazi muzej Horte.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hortina kuća i atelje, Brisel,
1898.

Danas se u ovim kućama
nalazi muzej Horte.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hôtel Solvay, Brisel, 1900.

Pod zaštitom UNESCO.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hôtel Solvay, Brisel, 1900.

Pod zaštitom UNESCO.

Art Nuvo

Victor Horta (1861-1947)
Hôtel van Eetvelde, Brisel,
1905.

Pod zaštitom UNESCO.

Art Nuvo

Hector Guimard
(Lyon, March 10, 1867 –
New York, May 20, 1942)

Guimard bio preteča industrijske standardizacije, želeo je da prezentuje Art Nuvo u velikoj meri. Njegov najveći uspeh su ulazi u Pariski metro, na osnovu ukrasnih strukture Viollet-le-Duc-a.

Ideja je predstavljena - ali sa manje uspeha - 1907. katalogom proizvoda od livenog gvožđa.

Izgradnja metroa je počela na novembra 1898. Prva linija je svečano otvorena 19. jula 1900. godine za Svetsku izložbu.

Art Nuvo

Hector Guimard

**(Lyon, March 10, 1867 –
New York, May 20, 1942)**

Guimard je takođe bio preteča industrijske standardizacije, utoliko što je želeo da prezentuje Art Nuvo u velikoj meri. Njegov najveći uspeh su ulazi u Pariski metro, na osnovu ukrasnih strukture Viollet-le-Duc. Ideja je predstavljena - ali sa manje uspeha - 1907. katalogom proizvoda od livenog gvožđa, elemenata koji se odnose na objekte: Umetničko liveno gvožđa, Guimard Stil.

Izgradnja metroa je počela na novembra 1898. Prva linija je svečano otvorena 19. jula 1900. godine za Svetsku izložbu.

Art Nuvo

Hector Guimard

**(Lyon, March 10, 1867 –
New York, May 20, 1942)**

Guimard je takođe bio preteča industrijske standardizacije, utoliko što je želeo da prezentuje Art Nuvo u velikoj meri. Njegov najveći uspeh su ulazi u Pariski metro, na osnovu ukrasnih strukture Viollet-le-Duc. Ideja je predstavljena - ali sa manje uspeha - 1907. katalogom proizvoda od livenog gvožđa, elemenata koji se odnose na objekte: Umetničko liveno gvožđa, Guimard Stil.

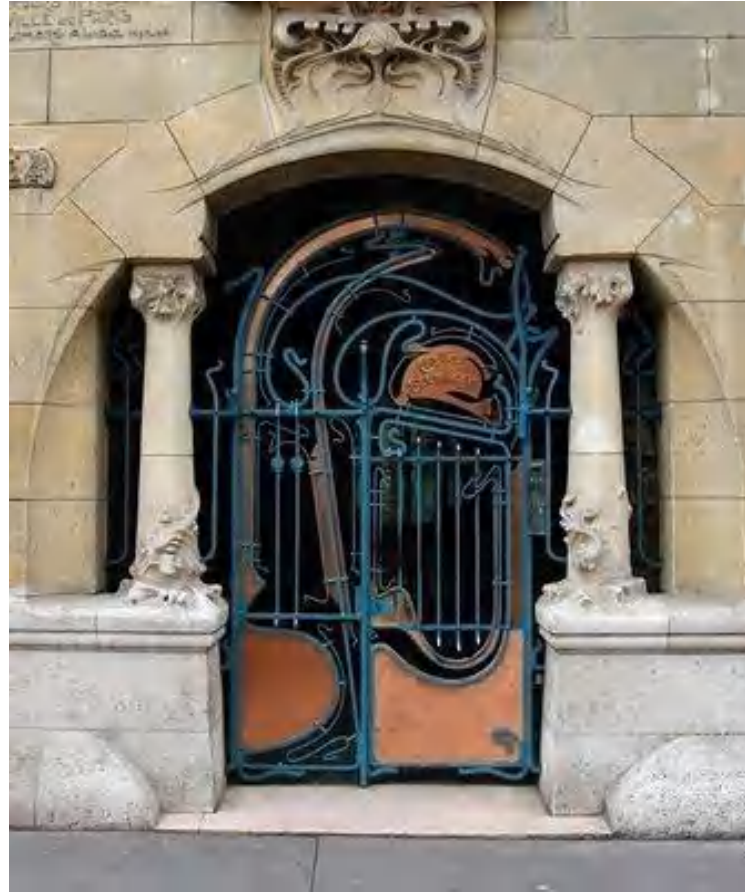
Izgradnja metroa je počela na novembra 1898. Prva linija je svečano otvorena 19. jula 1900. godine za Svetsku izložbu.

Art Nuvo

Hector Guimard

(Lyon, 1867 – New York,
1942)

Castel Béranger 1895.
Prva Art Nuvo zgrada u
Parizu.

Art Nuvo

Hector Guimard

(Lyon, 1867 – New York,
1942)

Hotel Guimard 1905.

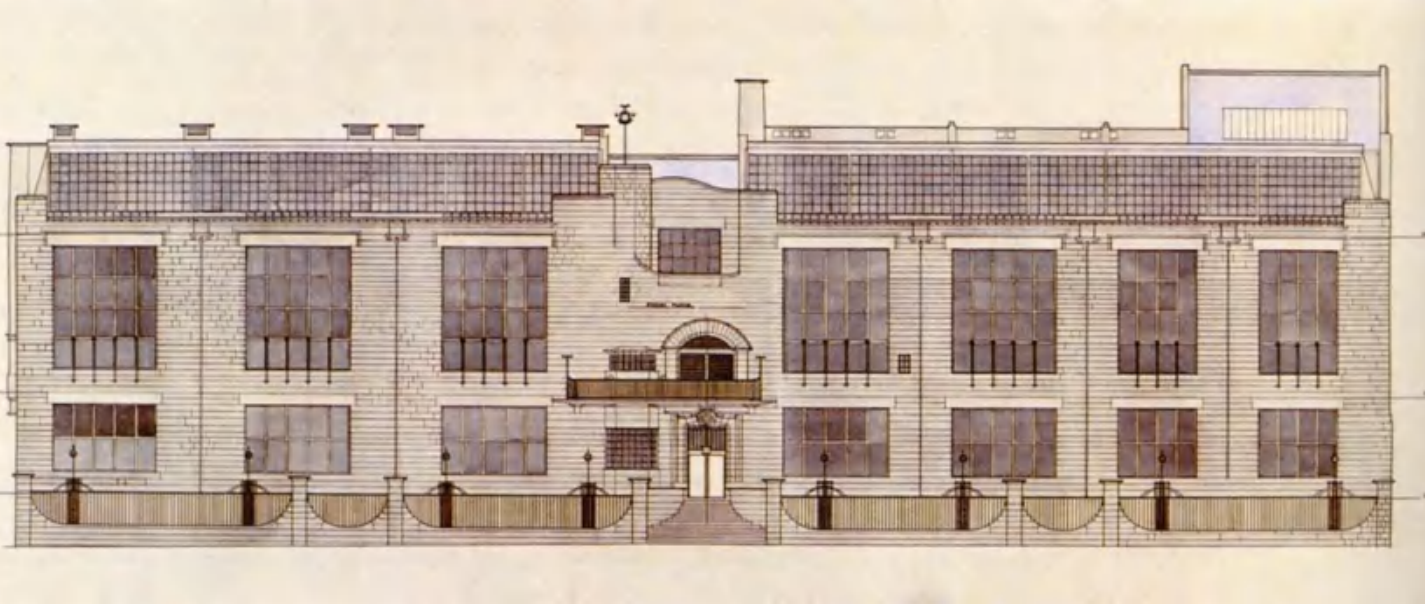
Art Nuvo

**Charles Rennie Mackintosh
(1868 – 1928)**

Sa 16 godina radi kao asistent kod lokalnog arhitekta, paralelno pohađa večernju nastavu na Glazgovskoj umjetničkoj školi.

U saradnji s još tri studenta iz umetničke škole počeo je oblikovati plakate, dekorativne predmete i nameštaj. Oni su između 1896-1904. počeli kompletno opremiti tada moderne ugostiteljske objekte po Glazgovu, a prihvatili su se opremanja i drugih enterijera.

Do 1890. stekao je i međunarodni ugled. Njegova grupa postala je slavna kao The Four. Učestvovali su na izložbi bečke Secesije 1901.

Art Nuvo

Charles Rennie Mackintosh
(7 June 1868 – 10 December 1928)

Mackintoshev glavni arhitektonski projekat je Glazgovska umjetnička škola koju je realizovao od 1896. - 1909.

On ne samo da je napravio projekt, već ju je i kompletno opremio nameštajem. Ta škola postala je obrazac za sve druge škole primenjene umetnosti koje su se tih godina počele otvarati po Evropi.

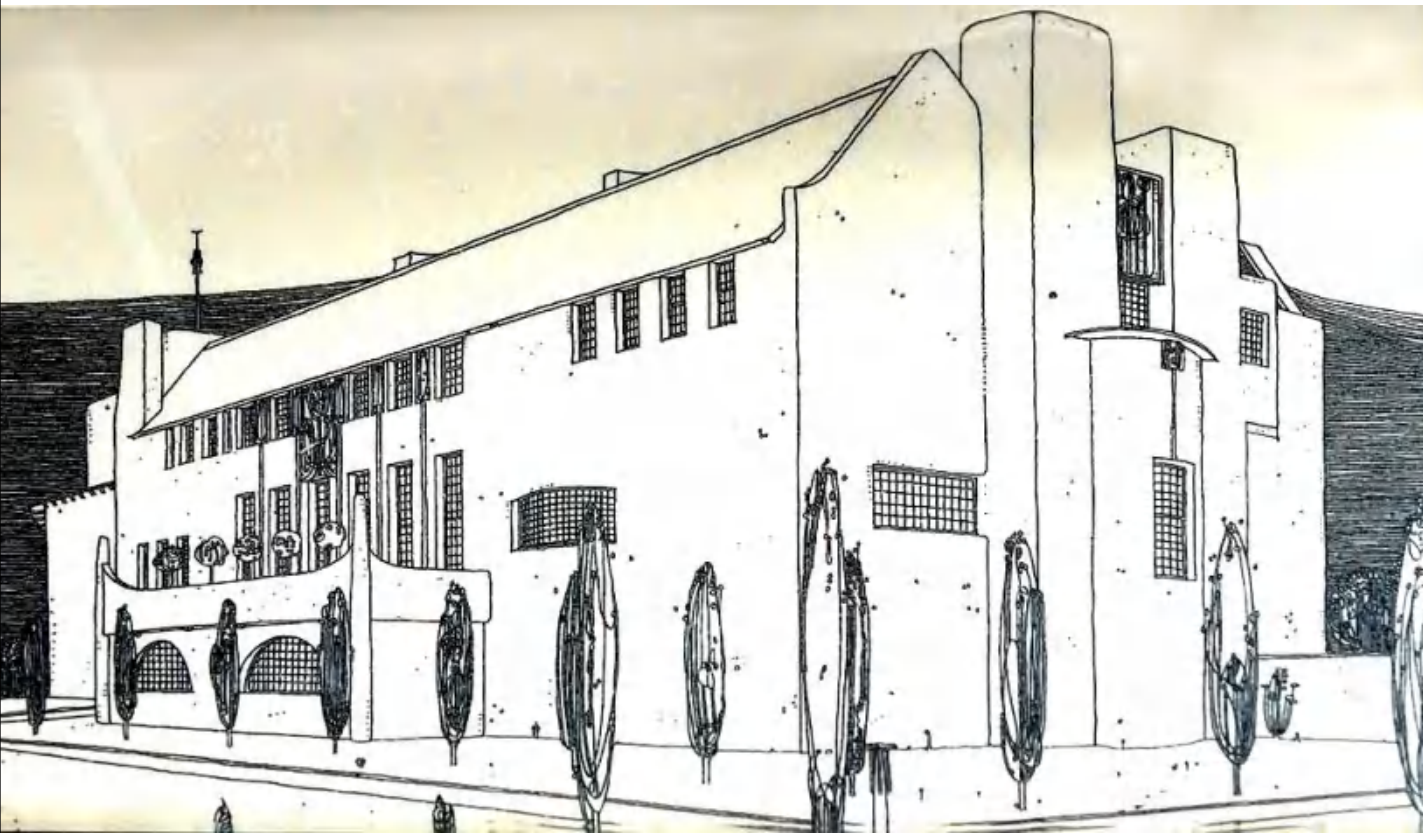
Jasan i strogo funkcionalan volumen zgrade, čistih linija, velike svijetle prostorije i isto takav pomalo asketski namještaj bez puno dekoracija bili su prvi primer Art nouveau u Britaniji.

Art Nuvo

**Charles Rennie
Mackintosh**

(7 June 1868 – 10
December 1928)

Kuća ljubitelja
umetnosti, neizvedeno.

Art Nuvo

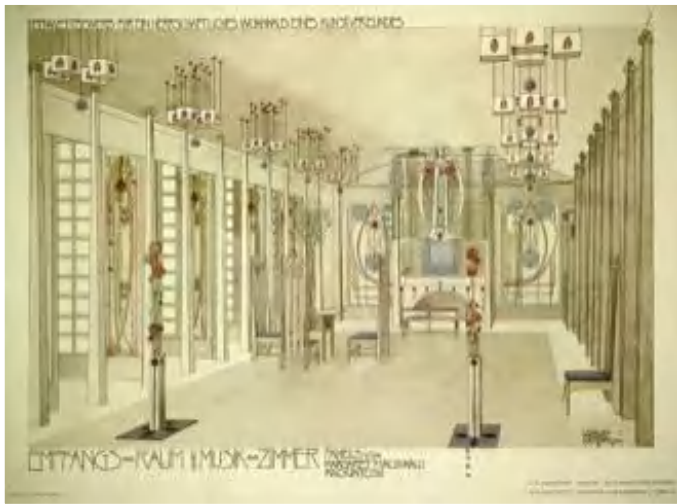
**Charles Rennie
Mackintosh**

(7 June 1868 – 10
December 1928)

Kuća ljubitelja 1901.
umetnosti.

Projekat

Izvedeno 1996. od RIBA.

Art Nuvo

**Charles Rennie
Mackintosh**

(7 June 1868 – 10
December 1928)

Kuća ljubitelja 1901.
umetnosti.

Projekat

Izvedeno 1996. od RIBA.

Art Nuvo

**Charles Rennie
Mackintosh**

(7 June 1868 – 10
December 1928)

Art Nuvo

**Charles Rennie
Mackintosh**

(7 June 1868 – 10
December 1928)

Katalonski modernizam

Antoni Gaudi

(Barselona, 1852-1926)

Antoni Gaudi i Cornet (1852 - 1926) je bio španski katalonski arhitekta iz Reusa i najpoznatiji praktičar katalanskog modernizma. Gaudijevi radovi odražavaju individualizovani i prepoznatljiv stil. Većina se nalazi u Barseloni-uključujući njegov magnum opus, Sagrada Familia.

Po uverenjima katolik, katalonski nacionalista i umereni socijalista.

Uticaji na njegov rad:

- Islamska arhitektura Španije
- Art Nuvo
- Gotička arhitektura
- Arhitektura severne Afrike
- Klasična tradicija

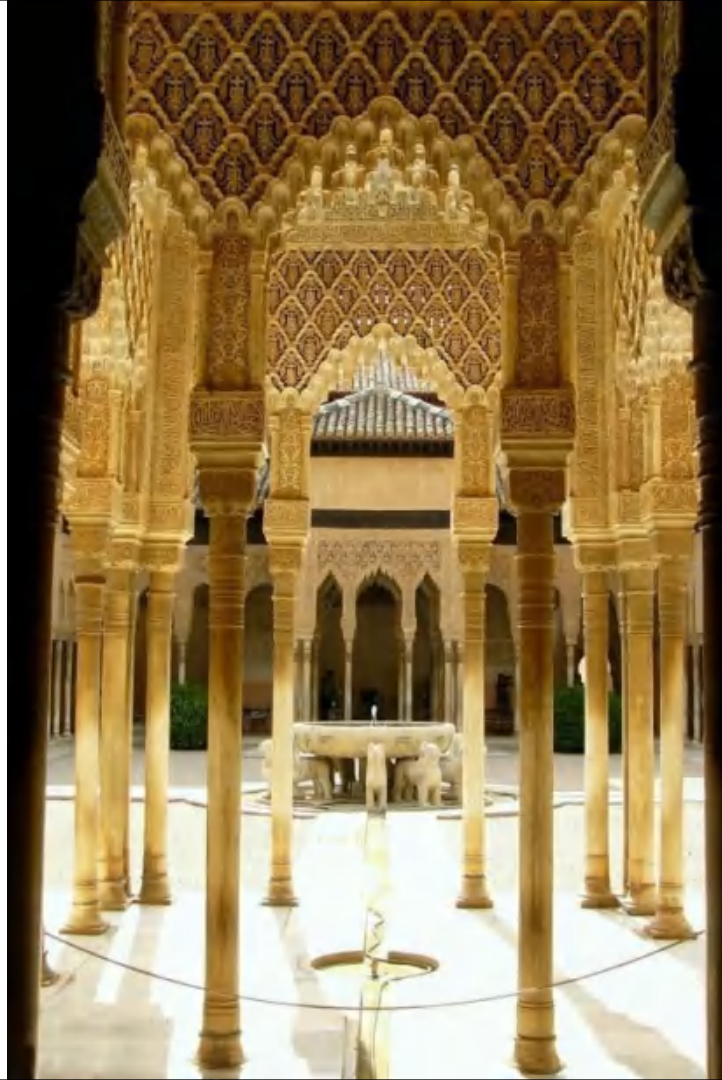

Katalonski modernizam

Antonio Gaudi
(Barselona, 1852-1926)

Casa Vicens je prva značajnija građevina koju je projektovao Gaudi. Izgrađena je kao porodična kuća industrijalca Manuela Visensa. Mesto izgradnje je bilo malo, zato što je tu već bio formiran stambeni blok, a danas je još manje zbog proširenja ulice. Na izgled ove zgrade je najveći uticaj ostvario mavarski stil, što je najvidljivije na gornjem delu zgrade.

Prilikom izbora materijala za fasadu, izbor je pao na kombinaciju golog kamena, grubih crvenih cigala i obojenih keramičkih pločica. Manuel Visens je posedovao fabriku cigli i pločica, pa su ti materijali bili napravljeni u njegovoj fabrici.

Katalonski modernizam

Antonio Gaudí
(Barcelona, 1852-1926)

Casa Vicens (1889)

Levo: Casa Vicens

Desno: Alhambra, Granada

Katalonski modernizam

Casa Batlló (1889)

Kuća Batljo je zgrada u Barseloni koju je projektovao Antoni Gaudi i koja je izgrađena između 1905. i 1907. godine.

Stanovništvo Barcelone je naziva "kuća od kostiju" pošto njena spoljašnja struktura podseća na strukturu koštanog skeleta. Bila je projektovana kao porodična kuća srednjeg staleža.

Kuća je tipičan primer Gaudijeve arhitekture. Nepravilni oblici dominiraju arhitekturom ovog zdanja. Veliki deo fasade je prekriven mozaicima napravljenim od polomljenih keramičkih pločica, koji se zove **trenkadis**, tehnika koja je veoma tipična za skoro sva Gaudijeva dela. Krov je lučan i podseća na leđa zmaja (zmaj je jedan od tipičnih simbola Gaudijeve arhitekture).

Katalonski modernizam

Casa Batlló (1889)

Kuća Batljo je zgrada u Barseloni koju je projektovao Antoni Gaudí i koja je izgrađena između 1905. i 1907. godine.

Stanovništvo Barselone je naziva "kuća od kostiju" pošto njena spoljašnja struktura podseća na strukturu koštanog skeleta. Bila je projektovana kao porodična kuća srednjeg staleža.

Kuća je tipičan primer Gaudijeve arhitekture. Nepravilni oblici dominiraju arhitekturom ovog zdanja. Veliki deo fasade je prekriven mozaicima napravljenim od polomljenih keramičkih pločica, koji se zove **trencadis**, tehnika koja je veoma tipična za skoro sva Gaudijeva dela. Krov je lučan i podseća na leđa zmaja (zmaj je jedan od tipičnih simbola Gaudijeve arhitekture).

Katalonski modernizam

Casa Batlló (1889)

Kuća Batljo je zgrada u Barseloni koju je projektovao Antoni Gaudi i koja je izgrađena između 1905. i 1907. godine.

Stanovništvo Barselone je naziva "kuća od kostiju" pošto njena spoljašnja struktura podseća na strukturu koštanog skeleta. Bila je projektovana kao porodična kuća srednjeg staleža.

Kuća je tipičan primer Gaudijeve arhitekture. Nepravilni oblici dominiraju arhitekturom ovog zdanja. Veliki deo fasade je prekriven mozaicima napravljenim od polomljenih keramičkih pločica, koji se zove **trenkadis**, tehnika koja je veoma tipična za skoro sva Gaudijeva dela. Krov je lučan i podseća na leđa zmaja (zmaj je jedan od tipičnih simbola Gaudijeve arhitekture).

Katalonski modernizam

Casa Batlló (1889)

Kuća Batljo je zgrada u Barseloni koju je projektovao Antoni Gaudi i koja je izgrađena između 1905. i 1907. godine.

Stanovništvo Barselone je naziva "kuća od kostiju" pošto njena spoljašnja struktura podseća na strukturu koštanog skeleta. Bila je projektovana kao porodična kuća srednjeg staleža.

Kuća je tipičan primer Gaudijeve arhitekture. Nepravilni oblici dominiraju arhitekturom ovog zdanja. Veliki deo fasade je prekriven mozaicima napravljenim od polomljenih keramičkih pločica, koji se zove **trenkadis**, tehnika koja je veoma tipična za skoro sva Gaudijeva dela. Krov je lučan i podseća na leđa zmaja (zmaj je jedan od tipičnih simbola Gaudijeve arhitekture).

Katalonski modernizam

Casa Batlló (1889)

Kuća Batljo je zgrada u Barseloni koju je projektovao Antoni Gaudí i koja je izgrađena između 1905. i 1907. godine.

Stanovništvo Barselone je naziva "kuća od kostiju" pošto njena spoljašnja struktura podseća na strukturu koštanog skeleta. Bila je projektovana kao porodična kuća srednjeg staleža.

Kuća je tipičan primer Gaudijeve arhitekture. Nepravilni oblici dominiraju arhitekturom ovog zdanja. Veliki deo fasade je prekriven mozaicima napravljenim od polomljenih keramičkih pločica, koji se zove **trencadis**, tehnika koja je veoma tipična za skoro sva Gaudijeva dela. Krov je lučan i podseća na leđa zmaja (zmaj je jedan od tipičnih simbola Gaudijeve arhitekture).

Katalonski modernizam

Casa Milà (1906-12)

Kuća Mila, popularno nazvana La Pedrera („kamenolom“), Izgrađena je između 1906. i 1912. godine u stilu katalonskog modernizma. Nalazi se u samom centru Barselone. Kuća je izgrađena po narudžbi bračnog para Mila.

Kuća je izgrađena u tipičnom Gaudijevom stilu, sa veoma malo pravih linija i površina, i sa veoma mnogo oblina i krivina. Cela fasada je urađena u prirodnom kamenu, osim krova koji je pokriven belim keramičkim pločicama. Na krovu se nalaze stepenišni izlazi i dimnjaci koji, prekriveni staklom razbijenih flaša, liče na glave ratnika pod šlemovima. Po lepoti se posebno ističe kovano gvožđe na balkonima koje ima oblik morskih algi. Kuća ima pet spratova, tavan koji je ceo ukrašen slomljenim lukovima i već pomenuti ravan krov, kao i dva velika unutrašnja dvorišta i nekoliko manjih.

Katalonski modernizam

Casa Milà (1906-12)

Kuća Mila, popularno nazvana La Pedrera („kamenolom“), Izgrađena je između 1906. i 1912. godine u stilu katalonskog modernizma. Nalazi se u samom centru Barcelone. Kuća je izgrađena po narudžbi bračnog para Mila.

Kuća je izgrađena u tipičnom Gaudijevom stilu, sa veoma malo pravih linija i površina, i sa veoma mnogo oblina i krivina. Cela fasada je urađena u prirodnom kamenu, osim krova koji je pokriven belim keramičkim pločicama. Na krovu se nalaze stepenišni izlazi i dimnjaci koji, prekriveni staklom razbijenih flaša, liče na glave ratnika pod šlemovima. Po lepoti se posebno ističe kovano gvožđe na balkonima koje ima oblik morskih algi. Kuća ima pet spratova, tavan koji je ceo ukrašen slomljenim lukovima i već pomenuti ravan krov, kao i dva velika unutrašnja dvorišta i nekoliko manjih.

Katalonski modernizam

Casa Milà (1906-12)

Kuća Mila, popularno nazvana La Pedrera („kamenolom“), Izgrađena je između 1906. i 1912. godine u stilu katalonskog modernizma. Nalazi se u samom centru Barselone. Kuća je izgrađena po narudžbi bračnog para Mila.

Kuća je izgrađena u tipičnom Gaudijevom stilu, sa veoma malo pravih linija i površina, i sa veoma mnogo oblina i krivina. Cela fasada je urađena u prirodnom kamenu, osim krova koji je pokriven belim keramičkim pločicama. Na krovu se nalaze stepenišni izlazi i dimnjaci koji, prekriveni staklom razbijenih flaša, liče na glave ratnika pod šlemovima. Po lepoti se posebno ističe kovano gvožđe na balkonima koje ima oblik morskih algi. Kuća ima pet spratova, tavan koji je ceo ukrašen slomljenim lukovima i već pomenuti ravan krov, kao i dva velika unutrašnja dvorišta i nekoliko manjih.

Antonio Gaudi
(Barselona, 1852-1926)

Sagrada familija (Sveta porodica)

Sagrada familija je rimokatolička bazilika napravljena u gotskom stilu. Crkvu je počeo da gradi arhitekta Fransesk de Paula del Viljar, da bi 1882. godine projekat preuzeo i u potpunosti promenio Gaudi. U to vreme lokacija na kojoj je počela izgradnja bila je 1,5 km udaljena od Barselone.

Gaudi je na projektu radio 40 godina, od toga poslednjih 15 je radio isključivo na tom projektu.

Gaudi je umro 1926. godine, a na crkvi je rad nastavljen do današnjih dana. Po sadašnjim predviđanjima trebala bi da bude završena do 2028. godine. Većina Gaudijevih skica i projekata crkve bila je uništena za vreme Španskog građanskog rata.

Sagrada familija je uvršćena na Uneskovu listu Svetske baštine.

Godine 2010. završena je unutrašnjost crkve, nakon čega je 7. novembra iste godine papa Benedikt XVI posvetio ovu bogomolju, proglašivši je manjom bazilikom (basilica minor).

Antonio Gaudi
(Barcelona, 1852-1926)

Sagrada familia (Sveta porodica)

Sagrada familia je rimokatolička bazilika napravljena u gotskom stilu. Crkvu je počeo da gradi arhitekta Francesk de Paula del Viljar, da bi 1882. godine projekat preuzeo i u potpunosti promenio Gaudi. U to vreme lokacija na kojoj je počela izgradnja bila je 1,5 km udaljena od Barselone.

Gaudi je na projektu radio 40 godina, od toga poslednjih 15 je radio isključivo na tom projektu.

Gaudi je umro 1926. godine, a na crkvi je rad nastavljen do današnjih dana. Po sadašnjim predviđanjima trebala bi da bude završena do 2028. godine. Većina Gaudijevih skica i projekata crkve bila je uništena za vreme Španskog građanskog rata.

Sagrada familia je uvršćena na Uneskovu listu Svetske baštine.

Godine 2010. završena je unutrašnjost crkve, nakon čega je 7. novembra iste godine papa Benedikt XVI posvetio ovu bogomolju, proglašivši je manjom bazilikom (basilica minor).

Antonio Gaudi
(Barselona, 1852-1926)

Sagrada familija (Sveta porodica)

Sagrada familija je rimokatolička bazilika napravljena u gotskom stilu. Crkvu je počeo da gradi arhitekta Fransesk de Paula del Viljar, da bi 1882. godine projekat preuzeo i u potpunosti promenio Gaudi. U to vreme lokacija na kojoj je počela izgradnja bila je 1,5 km udaljena od Barselone.

Gaudi je na projektu radio 40 godina, od toga poslednjih 15 je radio isključivo na tom projektu.

Gaudi je umro 1926. godine, a na crkvi je rad nastavljen do današnjih dana. Po sadašnjim predviđanjima trebala bi da bude završena do 2028. godine. Većina Gaudijevih skica i projekata crkve bila je uništena za vreme Španskog građanskog rata.

Sagrada familija je uvršćena na Uneskovu listu Svetske baštine.

Godine 2010. završena je unutrašnjost crkve, nakon čega je 7. novembra iste godine papa Benedikt XVI posvetio ovu bogomolju, proglašivši je manjom bazilikom (basilica minor).

Antonio Gaudi
(Barcelona, 1852-1926)

Sagrada familia (Sveta porodica)

Sagrada familia je rimokatolička bazilika napravljena u gotskom stilu. Crkvu je počeo da gradi arhitekta Fransesk de Paula del Viljar, da bi 1882. godine projekat preuzeo i u potpunosti promenio Gaudi. U to vreme lokacija na kojoj je počela izgradnja bila je 1,5 km udaljena od Barselone.

Gaudi je na projektu radio 40 godina, od toga poslednjih 15 je radio isključivo na tom projektu.

Gaudi je umro 1926. godine, a na crkvi je rad nastavljen do današnjih dana. Po sadašnjim predviđanjima trebala bi da bude završena do 2028. godine. Većina Gaudijevih skica i projekata crkve bila je uništena za vreme Španskog građanskog rata.

Sagrada familia je uvršćena na Uneskovu listu Svetske baštine.

Godine 2010. završena je unutrašnjost crkve, nakon čega je 7. novembra iste godine papa Benedikt XVI posvetio ovu bogomolju, proglašivši je manjom bazilikom (basilica minor).

Secesija

Secesija

**Zgrada Bečke secesije, 1897.
Jozef Marija Olbrih**

Secesija je bio pokret grupe bečkih art nouveau umetnika koji su se pobunili protiv etabliranih umetničkih institucija. Ova zgrada je bio njihov način iskazivanja bunta. Tako na samom ulazu u zgradu stoji njihov moto: "Svakom dobu njegova umjentosti, umetnosti sloboda" (nemački: "Der Zeit ihre Kunst. Der Kunst ihre Freiheit"). Ispod je skulptura 3 gorgone koje simbolizuju slikarstvo, vajarstvo i arhitekturu (Koloman Moser).

Secesija

Zgrada Bečke secesije, 1897.

Jozef Marija Olbrich

Zgrada bečke secesije (nemački: Viener Secessionsgebaude) je izložbeni paviljon, ali i arhitektonski manifest secesije, koji je 1897. godine u Beču izgradio arhitekta Joseph Maria Olbrich [1]. Zgradu koja se prostire na oko 1000 m² (40 x 30 m) je financirao otac filozofa Ludviga Wittgensteina, Karl Vitgenštajn. Unutra se nalazi najprepoznatljivije delo bečke secesije, slavni "Beethovenov friz" koji je naslikao Gustav Klimt.

Secesija

Zgrada Bečke secesije
1897.

Jozef Marija Olbrih

Secesija

Palata Stokle, Brisel

Josef Hoffmann , 1905-1911.

Palata Stokle je privatna vila koju je izgradio arhitekt Josef Hoffmann od 1905. do 1911. godine za bankara i ljubitelja umetnosti Adolphea Stocleta. Nalazi se u Bruxellesu, na Aveniji de Tervueren, u blizini tzv. "Bečke radionice" (Wiener Werkstätte). Smatra se Hoffmannovim remek-delom i jedna je od najraskošnije uređenih kuća u stilu moderne na početku 20. stoljeća.

Fasada građevine, obložena mermerom, je radikalno pojednostavljenih linija u duhu moderne arhitekture, ali je unutrašnjost bogato ukrašena (u trpezariji je slike naslikao Gustav Klimt, a četiri bakarne skulpture na vrhu je izradio Franz Metzner). Ovakav pristup ujedinjenja arhitekata, umjetnika i zanatlija je u duhu "**Gesamtkunstwerka**" (totalne umetnosti), koja je jedna od odrednica secesije.

Secesija

Josef Hoffmann , 1905-
1911.

Secesija

Oto Vagner (1841-1918)
"Majolikahaus", Beč (1899.)

Nazivali su ga „ocem savremene bečke arhitekture“ i „učiteljem čitave generacije“. Bio je profesor umetničke akademije u Beču.

Studirao je arhitekturu na Institutu politehnike u Beču, Akademiju likovnih umetnosti u Beču i Akademiju građevinarstva u Berlinu.

U Vagnerovim prvim delima preovlađuju elementi neorenesanse i umetnosti istoricizma. Posle počinje da razvija misli J. G. Sempera o racionalizmu u arhitekturi ("šta nije funkcionalno ne može biti lepo"). Godine 1895. izdaje teorijsko delo "Moderne Architektur" u kojem zahteva primenjeni stil koji je zasnovan na funkcionalnosti, prigodnom izboru materijala i konstrukciji. Glavni je predstavnik bečke secesije. Njegova poslednja dela se u značajnom smislu približavaju purističkoj arhitekturi

Secesija

Dela:

Berza u Amsterdamu, 1884.
godine

Ruska ambasada u
Beču, 1886. godine.

Sinagoga u Budimpešti

Vila Vagner I.

Vila Vagner II.

"Majolikahaus", Beč (1899.)

Crkva u Štajnhofu
(1902.–1904.)

Carska i kraljevska privatna
austrijska banka u Beču

Bečka podzemna željeznica
Poštanska štedionica u Beču

(1904.–1912.)
Palata Hojos (ambasada
Republike Srbije, Beč, kraj
19. vek)

"Majolikahaus", Beč (1898.)

Secesija

Oto Vagner

Karlsplatz Pavillion,
1899.

Secesija

Oto Vagner

Fridrichkirche

Crkva u Stajnhofu
(1907.)

Secesija

Oto Vagner

Poštanska štedionica u
Beču (1904.–1912.)

Secesija

Oto Vagner

Poštanska štedionica u
Beču (1904.–1912.)

Secesija

Oto Vagner

Palais Hoyos

Secesija

Oto Vagner

Vila Vagner II
(1913.)

